

8η Πανορθόδοξη Συνάντηση Νεολαίας στη Βιέννη

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Τό Σάββατο 5 Ὀκτωβρίου 2019 ἔλαβε χώρα στό Κέντρο σπουδῶν Mater Salvatoris τῆς Βιέννης ἡ 8η στή σειρά πανορθόδοξη συνάντηση τῆς ἐν Αὐστρία νεολαίας μέ θέμα τήν προσωπική Προσευχή καί στήν ὁποία συμμετεῖχαν ἑκατοντάδες νέες καί νέοι ἀπό τά καθόλου κρατίδια τῆς Αὐστρίας, πού προσῆλθαν γιά νά συναντήσουν, ἀλλά καί γιά νά κοινωνήσουν ὁ ἕνας τό πρόσωπο τοῦ ἄλλου.

Καταρχάς, τελέστηκε στόν ρωμαιοκαθολικό ναό τοῦ Κέντρου σπουδῶν μαθητική θεία λειτουργία, τῆς ὁποίας προέστη ὁ Σεβασμιώτατος

Μητροπολίτης Αυστρίας, Ἐξάρχος Οὐγγαρίας καί Μεσευρώπης κ. Ἀρσένιος πλαισιούμενος ἀπό δεκαεπτὰ Κληρικούς ὅλων τῶν ἐν Αὐστρίᾳ δικαιοδοσιῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν παρουσία καί τῶν Ἑκπαιδευτικῶν, ἀλλά καί τῶν Γονέων καί Κηδεμόνων τῆς μαθητιώσας νεολαίας μας.

Στό κήρυγμά του, κατά δεύτερον, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ἀναφέρθηκε μέ ἀφορμή τήν εὐαγγελική περικοπή τῆς ἡμέρας, στήν προτροπή τοῦ Κυρίου μας πρὸς τόν τελώνη Ματθαῖο νά Τόν ἀκολουθήσει καί νά γίνει μαθητής Του. Ἔτσι γίνεται κατανοητό, ὅτι ὁ Χριστός κάλεσε κάθε εἶδος ἀνθρώπους νά γίνουν μαθητές Του μέ μοναδική προϋπόθεση νά ἀλλάξουν, προκειμένου νά Τόν ἀκολουθήσουν, ριζικά τήν ζωή τους. Αὐτή ἡ ἀλλαγὴ βεβαίως δέν πρέπει νά κατανοεῖται ὡς συμμόρφωση ἔναντι κάποιων ἀπαγορεύσεων καί περιορισμῶν. Πολύ χαρακτηριστικά σημειώνει ὁ Ἀπόστολος τῆς ἐλευθερίας, ὁ θεῖος Παῦλος, ὅτι „πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ’ οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ’ οὐ πάντα οἰκοδομεῖ“. Ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ κατανοεῖται ὡς ἐλευθερία, ἀλλὰ διαφοροποιεῖται ἀπὸ τήν κατάχρηση αὐτῆς, ἀφοῦ αὐτή, δηλαδή ἡ κατάχρηση, μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τό περιβάλλον τοῦ Χριστοῦ καί τῆς θείας υἰοθεσίας γιὰ νά μᾶς ὀδηγήσει τελικῶς στήν δουλεία τῆς ἁμαρτίας. Ὄταν πορευόμαστε μαζί μέ τόν Κύριό μας, εἴμαστε σέ θέση νά βιώνουμε καί τήν ἀπόλυτη ἐλευθερία πού Ἐκεῖνος προσφέρει καί τήν ὁποία δεχόμαστε ὄχι ἐξαιτίας τῆς τηρήσεως κάποιων κανόνων, ἀλλά ἐξαιτίας τῆς πίστεώς μας στό πρόσωπο Του.

Κλείνοντας, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης εὐχαρίστησε ἐκ μέσης καρδίας τοὺς ὑπευθύνους τοῦ Κέντρου σπουδῶν καί τήν ρωμαιοκαθολικὴ Ἀδελφότητα γιὰ τήν φιλοξενία των, ἐνῶ εὐχαρίστησε ἐπίσης καί τήν βουλευτὴ τοῦ Αὐστριακοῦ Κοινοβουλίου κα Gudrun Kugler γιὰ τήν παρουσία της στήν ἐν λόγω συνάντηση τῆς νεολαίας μας.

Μετά τό πέρας τῆς θείας λειτουργίας ἀκολούθησε τό καθιερωμένο πλούσιο μεσημεριανό γεῦμα, τό ὁποῖο προετοίμασαν καί προσέφεραν οἱ σερβικές Ἐνορίες τῆς Βιέννης.

Στή συνέχεια, ὁ Καθηγούμενος τῆς ἐν St. Andrä Ἱ.Μ. τῆς Ἀγίας Σκέπης, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Παΐσιος Jung, ὠμίλησε μέ θέμα τήν προσωπική Προσευχή ὡς τρόπο ἐπικοινωνίας μας μέ τόν Θεό, σημειώνοντας, ἐν πρώτοις, ὅτι ἡ Προσευχή ἀποτελεῖ ἔμφυτο στοιχεῖο κάθε ἀνθρώπου.

Ἀπό ἀρχαιοτάτων χρόνων οἱ ἄνθρωποι προσεύχονταν καί προσέφεραν θυσίες γιά νά πλησιάσουν τό θεῖο, τό ὁποῖο ἀρχικῶς δέν μπορούσαν οὔτε νά περιγράψουν οὔτε νά κατανοήσουν. Στή σημερινή ἐποχή δυστυχῶς ἡ Προσευχή, αὐτή ἡ ἀνάγκη δηλαδή τοῦ ἀνθρώπου νά ἀπευθυνθεῖ στόν Θεό ἔχει ἀτονήσει καί παραθεωρηθεῖ. Μάλιστα πολλάκις ὁ κόσμος ἐκφράζει τήν δυσκολία του νά προσευχηθεῖ ἢ ἀκόμη καί νά συγκεντρωθεῖ χαρακτηρίζοντας τήν καθόλου διαδικασία τῆς ἐπικοινωνίας του μέ τόν Θεό κουραστική ἢ καί περιττή.

Κατά δεύτερον, ὁ Πανοσιολογιώτατος ἀναφέρθηκε στήν ἀποτελεσματικότητα τῆς Προσευχῆς. Σχετικῶς μέ αὐτήν παρέπεμψε στόν Ὅσιο Παΐσιο τόν Ἀγιορείτη, ὁ ὁποῖος τονίζει, ὅτι θά πρέπει νά προσευχόμεθα μέ πόνο καρδιάς, μέ ἐπιμονή καί ὑπομονή. Θά πρέπει νά ὑπάρχει πόνος γιά τό θέμα γιά τό ὁποῖο προσευχόμεθα• ἀκόμη κι ἓνας ἀναστεναγμός κάνει τήν Προσευχή καρδιακή καί ἰσοδυναμεῖ μέ ὤρες προσευχῆς. Ἡ πραγματική Προσευχή λοιπόν πρέπει νά ξεκινάει ἀπό ἓναν πόνο γιά νά ἔχει ἀποτέλεσμα.

Τέλος, ὁ Ἅγιος Καθηγούμενος τόνισε καί τό στοιχεῖο τῆς διάρκειας τῆς Προσευχῆς

λέγοντας, ότι πρέπει νά προσευχόμεθα αδιαλείπτως, ήμέρα καί νύκτα, έως τό τέλος τής ζωής μας. Ή προσευχή δέν πρέπει νά καταντήσκει κάτι πού έκτελοῦμε από καιροῦ σέ καιρό, αλλά πρέπει νά εἶναι μέρος τοῦ εἶναι μας. Νά μήν εἴμαστε ἀπλῶς κάποιος πού λέει προσευχές, αλλά νά γίνουμε οἱ ἴδιοι Προσευχή. Μετά τό πέρας τής ὁμιλίας, οἱ νέες καί οἱ νέοι μας χωρίστηκαν σέ ὁμάδες γιά νά συζητήσουν λεπτομερῶς καί ἐνδελεχῶς τό ζήτημα τής προσωπικῆς Προσευχῆς μέ τήν παρουσία τῶν Καθηγητῶν Θεολόγων καί τῶν Κληρικῶν τής Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως.

Ή πανορθόδοξη συνάντηση τής ἐν Αὐστρία νεολαίας ἔκλεισε μέ διάφορες μουσικές καί χορευτικές ἐκδηλώσεις, τήν καθιερωμένη παραγωγή ἔργων ἐκκλησιαστικῆς ὑαλογραφίας, τήν ὁποία ὀργανώνουν κάθε χρόνο οἱ ρουμανικές Ἐνορίες τής Βιέννης, αλλά καί τόν καθαρισμό τῶν χώρων πού χρησιμοποιήθηκαν γιά τίς ἀνάγκες τής συνάντησης.

Ἐν περιλήψει θά λέγαμε, ὅτι κι ἐφέτος ἡ συνάντηση τῶν νέων στέφθηκε, δόξα τῷ Θεῷ, μέ ἐπιτυχία, ἀφοῦ ἡ νεολαία μας εἶχε πρωτίστως τήν δυνατότητα νά βιώσει στήν πράξη τήν ἐνότητα τής ἐκκλησίας μας μέσα ἀπό τήν διαφορετικότητα τῶν ἀνθρώπων πού τήν ἀποτελοῦν.

(c) Photos: Studio Banac